

פרשת חיי שרה

תשפ"ג

גליון צ"ה

גליון עמוד רשמים משבת קודש - כ"צילא דמהימנותא
הנה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א - 'ברכפלד' - מודיעין עילית

קבר זה "שמור" ל...

במוצש"ק (י"ט חשוון) עליתי לבית החיים ב'כפר חסידים' לציון המצוינת של רבינו ה'משגיח' ר' דב יפה זצוק"ל. בבית הקברות ראיתי משהו שצמרר אותי, מהו? היה שם הרבה קברים ריקים, שהיה עליהם שלט "שמור"... חשבתני, לכל אחד מאיתנו יש קבר באיזשהו מקום, ועליו יש שלט "שמור לפלוני" - אלא מאי, אנחנו לא רואים את הקבר, ואין שלט כזה, לכן אנחנו חיים בהרגשה שנחיה לנצח... וצריך לדעת, שבצ"ה שכולם יחיו עד 120 שנה בבריאות, אבל השלט ה'ויירטואלי' הזה חי וקיים, ורשום קבר זה שייך לפלוני... היו צדיקים שהיו עולים כל ער"ש או ערב ראש חודש למקום של הקבר שלהם ומתפללים ומתוודים שם... ועצה זו של זכירת יום המיתה כבר איתא בגמ' (ברכות ה.) אמר רבי לוי בר חמא אמר רבי שמעון בן לקיש: לעולם יריגו אדם יצר טוב על יצר הרע, שנאמר רגזו ואל תחטאו. אם נצחו - מוטב, ואם לאו - יעסוק בתורה, שנאמר: אמרו בלבבכם; אם נצחו - מוטב, ואם לאו - יקרא קריאת שמע, שנאמר: על משכבכם; אם נצחו - מוטב, ואם לאו - יזכרו לו יום המיתה, שנאמר: ודמו סלה.

הנסיין הגדול הוא אחרי הנסיין

שמעתי קושיא מהרה"ג ר' דוד הכהן כ"ץ שליט"א, הגמ' ב'בבא בתרא (דף טו:) אמרת "ויאמר ה' אל השטן מאין תבא ויען השטן וגו'" אמר לפניו: רש"ע, שטתי בכל העולם כרלו ולא מצאתי נאמן כעבדך אברהם, שאמרת לו: קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה, ואפילו הכי בשעה שלא מצא מקום לקבור את שרה, עד שקנה ב' מאות שקל כסף, לא הרהר אחר מדותיך". שואל ר' דוד, זה הגדלות שמצאו באברהם??? הרי אברהם אבינו עמד בנסיין העקידה? ומה ערך כביכול לנסיין הפעוט של קניית מערת המכפלה אפילו שהובטחה לו בחינים?

עונה ר' דוד בשם הגר"א נבנצאל שליט"א יסוד נפלא: יש בעולם הגדרה "הקש ששבר את גב הגמל", כלומר, הגמל יכול לסחוב משאות מאד כבדים, אבל לפעמים 'קש אחד' הוא עלול לשבור את הגמל. כיצא דבר יש בנסינות, לפעמים אדם עומד בנסיין קשה ביותר, ויתור, כסף, ביטול תורה, שמירת העיניים, ואז הוא מצפה לתגמול, או לכל הפחות - שלא ינסו אותו יותר, ואז מגיע נסיין חדש, זה עלול לשבור אותו לחלוטין! וזה היה השבח של אברהם, שהוא המשיך בתמימותו, גם בנסיין של אחרי הנסיין...

אברהם אבינו לא אמר אהה...

גנשתי בשבת שעברת חבר יקר, והוא סיפר לי על נסיון גדול שהוא עמד בו. אלמנה אחת קרובת משפחתו איבדה 10,000 \$ במטוס, והוא רצה לתרום מכספו את הסכום, כדי לזכות ב"ישועה גדולה", וכדי שיהיה לה נעים לקחת את הכסף הוא אמר לה שיש לו חבר עשיר שמשלם את זה... בסוף נמצא הארנק, והוא 'נאנח לרווחה' שגם הרוויח את המצוה, וגם הכסף נשאר אצלו. ואמר לי אברך זה בשם הגר"ש אלתר שליט"א, שזה היה חלק מהמדרגה של אברהם אבינו, שלא היה אצלו את האנחת רווחה אחרי שיצחק 'ניצל' משחיתו. הוא שמח בקיום רצון ה' של ההורדה מהמזבח, בדיוק כפי ששמח כשהעלה אותו, הוא עבד ה' ללא שום רצונות...

"שני חיי שרה" - כולם שוין לטובה (רש"י). וצ"ע: הרי גם אצל ישמעאל כתיב "שני חיי ישמעאל"?

מ"ה למעשה התחזקות בעבודת ה'...

לענין מ"ה הקושי אכן מיון
ג' הדין אכן קריין, וכל מתי ישיאל

הצליחו, והנה אברהם אבינו מוכן ומזומן לשחוט את בנו בשמחה גדולה ואינו פונה למניעותיו, מיד בא לפניו בדמות איש כשר וצדיק וחסיד, (עם שטריימל ויסע זאקן [ג' יב' ימים לנחמה]) ושאלו, ר' אברהם, לאן פניך מועדות. ענהו אברהם אבינו, הנני הולך לשחוט את בני במצוות הבורא, השיב לו השטן, אשרך ר' אברהם שהנך מקיים רצון הבורא בשמחה, אבל ספר לא לי, מנין ידעת שכן הוא רצון הבורא - שתשחוט את בנך? ענהו אברהם, כי הקב"ה בכבודו ובעצמו אמר לי 'והעלהו שם לעולה'. אז אמר לו האיש הנ"ל, אשרך ר' אברהם שזכית לדבר גדול שעדיין לא זכה לך כמעט מעולם קרוץ מחומר שידבר אליו הקב"ה בכבודו ובעצמו, עכ"ל אגלה לך מה ששמעתי וקבלתי מרבותי שכל זמן שעדיין לא ניקה אדם מכל עוון ואשמה ועדיין לא תיקן את חטאת נעוריו, אפשר שיתבלבל על ידי כוחות הטומאה עד שידמה את עצמו כאילו הקב"ה מדבר עמו ובאמת אין בזה כל ממש, וכאשר שמע זאת אברהם עמד בחרדה גדולה, כי לגדול ענוותנותו חשש לדבריו שלא היה בעיני עצמו צדיק כלל וכלל. אך מיד יישב את עצמו ויאמר אברהם אל נערי' שזעק לעבר חטאות הנעורים (שהיה נדמה לו לפוס דרגא קדישא דילה, כדרכם של צדיקים ש'אל תאמין בעצמך') 'שבו לכם פה עם החומר' הישארו כאן עם החמירות שלי, לעת עתה לא אשים לב אליכם אלא 'ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוהו' אפנה עם הנער לעשות רצון הבורא, ורק לאחמ"כ 'ונשובה אליכם' - לאחר מכן נשוב בתשובה שלימה על העוונות, אך כעת לא אתן ליצר למנוע אותי מלקיים רצון יוצרי וקוני.

"ויהיו שני חיי שרה" - פירש"י "כולם שוין לטובה".

שאל הנה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א (ליל ש"ק וירא תשפ"ג, 'ברכפלד').

הרי גם אצל ישמעאל כתיב (בסוף הפרשה) "שני חיי ישמעאל"?

מתרצים התוספות, וזה לשונם (דעת זקנים מבעלי התוספות, בראשית פרק כג) "ואף על גב דגבי ישמעאל איכא למימר שעשה תשובה כדפירש"י גבי ויקברו אותו יצחק וישמעאל בניו. וגר שנתגייר כקטן שנולד דמי, וכל השנים שהיו קודם לכן כל הרע שעשה לא נחשב לכלום והיה כמי שעשה תשובה כל ימיו". עכ"ל.

אמר ר' מייך, "אתם שומעים, מי שעושה תשובה כקטן שנולד דמי, כל העבר נמחק, והכל שווין לטובה, זה לא 'באר הפרשה', זה 'תוספות'!

המשיך ר' מייך, לתוספת ביאור, נגיד עוד משהו על אברהם אבינו, וכמוכן שאין לנו שום שמץ השגה ב'אברהם אבינו' וצריך לשתוף את הפה 100 פעמים לפני שמוציאים את השם של 'אברהם אבינו' מהפה, אבל 'מקרא כתוב' אתה יכול לאומרו...

הנה כתיב (בראשית כג) 'ויאמר אברהם אל נערי שבו לכם פה עם החומר ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוהו ונשובה אליכם'.

הרה"ק רבי מנחם מענדיל מרימנוב ז"ל (ובש השדה אות עג) היה מבאר סדר וגודל הנסיון שהיה לאברהם אבינו, כי ידוע ממדרשי חז"ל לגודל המניעות שהעמיד לו השטן בכל כוחו בכדי שלא יעקוד את יצחק בנו כי לא לחנם המצוה הזאת עומדת לנו מאז ועד עתה לדורות עולם, וכאשר ראה שמעשי ידיו לא

do548432274@gmail.com

ר' אמונת של הלכה רב דוד מטיא

איסור ספיחין וקדושת שביעית בירקות שנזרעו בשביעית ונלקטו בשמינית

הנה קיימא לן לגבי ירקות שהזמן הקובע בהם לענין שביעית הוא הלקיטה, ולפי זה לכאורה היה צריך להיות שכל ירק שנלקט בשמינית לא יהיה בו איסור ספיחין אפילו אם נזרע בשביעית באיסור, וכמו כן לא יהיה בירק זה כלל קדושת שביעית כיון שנלקט בשמינית ודינו כדון גדולי שמינית לכל דבר. אלא שלמעשה מבואר ברמב"ם (פ"ד ה"ה) לענין איסור ספיחין שירקות שנזרעו בשביעית ונלקטו בשמינית איסורים באכילה עד שיעשו כיוצא בהן או עד חנוכה [עד שיעשו כיוצא בהן פירוש עד שיגיע המועד שיש אפשרות שירק ממין זה שנזרע בשמינית יגיע לשיווק].

והנה לא ביאר לן הרמב"ם אם בירקות אלו שנזרעו בשביעית ונלקטו בשמינית יש בהם גם קדושת שביעית או שמא רק איסור אכילה, מיהו בחזו"א (ט' ס"ו) י"ג ו"ס"ק י"ז) מבואר שכשם שגזרו חז"ל איסור ספיחין על ירקות שנזרעו בשביעית ונלקטו בשמינית כמו כן יש בירקות אלו גם קדושת שביעית, ויתרה מזו הוסיף החזו"א שאף אם נזרעו בשביעית נכריים שאין בהם איסור ספיחין מכל מקום נוהג בירקות אלו קדושת שביעית [לסוברים שנוהג קדושת שביעית בנוכרין] אפילו שנלקטו בשמינית, עד שיעשו כיוצא בהן או עד חנוכה עיי"ש. מיהו מדברי הגרש"א זצ"ל (שו"ת מנחת שלמה ח"ג סי' קכ"ו) נראה שחולק על חידושו הנוסף של החזו"א, וס"ל שאם גדל הירק בשדה שלא גזרו בה איסור ספיחין [כגון שגדל בשדה נוכרין] אין בירק זה קדושת שביעית אפילו שנזרע בשביעית מאחר ונלקט בשמינית, וכן דעת הגר"ב צ אבא שאול זצ"ל.

ולפי זה נמצא שהבא לקנות בתקופה זו ירקות טריים [שידוע שנלקטו בשמינית] ממקום שאינו מפקח ע"י ועדות שמיטה מהדרין, עליו לברר על כל ירק וירק שקונה אם יש כבר כיוצא בו מזרעית שמינית, וכמו כן אם קונה בתקופה זו ירקות טריים [שידוע שנלקטו בשמינית] הבאים משדות של נכרים, לדעת החזו"ן איש יש לנהוג בהם קדושת שביעית לכל דבר [לנוהגים קדושת שביעית בנוכרין].

מיהו משעה שעשה כיוצא בו [או שהגיע חנוכה] פקע איסור ספיחין וקדושת שביעית מאותו המין [וכיום ישנם לוחות מיוחדים בהם מופיעים הזמנים של עשה כיוצא בו של כל ירק וירק]. אולם יש להדגיש שכל דברינו אמורים רק בירקות שנזרעו בשביעית ונלקטו בשמינית [שביעית אלו פקע איסור ספיחין וקדושת שביעית משעה ששעה כיוצא בו כמו שנתבאר], אבל ירקות שנלקטו בשביעית ונשארו בקיבור עד לנשה השמינית, מהם לא פקע איסור ספיחין וקדושת שביעית לעולם אפילו לכשיגיע המועד שיש כבר כיוצא בהם מזרעית שמינית, ולכן בירקות העונתיים [שנשמרים זמן רב בקיבור] כגון תפוח"א, בצל, גזר, בטטה וכדו' אפילו אם כבר הגיע הזמן שכבר ניתן להשיג ירקות אלו ממה שנזרע בשמינית, מכל מקום יש להקפיד לקנותם רק במקומות המפוקחים ע"י ועדות שמיטה מהדרין.

ולמי שעדיין חושב שזה רק 'חסידות', אבל הליטאים צריכים להתפלל ב'שק ואפר' - אני יספר מעשה מה'חזון איש'...

עם פנה הגה"ק 'החזון איש' זי"ע אל אחותו הרבנית אשת ה'סטייפלער' זצ"ל, וציווה אותה שתסגור היטב את דלתות הבית, ובשום פנים ואופן לא תפתח הדלת לאיש, כיוון שהיה חלש מאד.

כעבור כמה רגעים באה נערה אל פתח הבית ודפקה על הדלת, כראות הנערה שאין נענים לה, החלה לבעוט בדלת בכל יכולתה, עד שאמרה הרבנית 'חזון איש' תן לי לפתוח לה, כי בעוד דקה היא תהיה בפנים, עדיף שהדלת תישאר שלימה... עננה 'החזון איש' אמרי לה שיתפנה אל הרב וואלף (שהיה מנהל בית החינוך לבנות באותה התקופה), לא עברה שעה מועטת ויבוא הרב וואלף אל הקודש פנימה, וכה סיפר, נערה זו באה בפני לבכות על מצבה הרוחני שבכי רע הוא, לאחר שהיתה בצבא, ונכשלה שם בחמורות... עתה לאחר שהרהרה במעשיה

עוד אמר הרב ד"כ: ידוע האימרה של ר' נחמן, "אני ימשוך את החסידים שלי בפאות מהגיהנום".

וככה פירשו באופן ליטאי את עומק הדברים, ר' נחמן ידע את כוחו של היצר ואת הייאוש שיצר מטביע בן אדם, "אתה ממילא תהיה בגיהנום, אז בא תעשה חיים".

אומר לו ר' נחמן, לא, אתה לא תהיה בגיהנום, אני יוציא אותך משם, ואז ממילא האדם בחיי חיותו, לא מתייאש, הוא עולה על דרך טובה, הוא פותח דף חדש.

אההה, הוא פתח דף חדש, אז גם למעלה פותחים לו דף חדש, וממילא הוא לא יהיה בגיהנום" ודפח"ח...

"אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלימה לפניך", ונזכה כולנו לפתוח דף חדש, וכשם שפותחים כאן למטה דף חדש, כך נזכה שיפתחו למעלה דף חדש...

יראו אותם ולא ישמעו את קולם עד ביאת משיח צדקנו בב"א.

[בזמנים אלו לא היו טלפונים וכדי כך שקושי הפרידה היה עצום שבעתיים] אמר ר' בנימין לר' מיילך, זה היה היום הכי שחור שלי! בחור בן 17 שמונתק בפתאומיות ממשפחתו, מעירו, ומחבריו - ונוסע לארץ רחוקה ושוממה. דער שווערצע טאג! [יום שחור!]

ומה היה הסוף? כולם יודעים! כל ה-48 בחורים נהרגו על קידוש ה' בימי הזעם, ואילו ר' בנימין וחברו עלו לארץ ישראל והקימו משפחות!

אז זה היה יום שחור או לכן?? יש צדק או אין צדק? זווער ר' מיילך: אנהנו מאמינים בני מאמינים שהקב"ה הוא 'אב הרחמים' כל מה שהוא עושה זה רק לטובתנו, וגם אם לא נהרגים 48 בחורים זה לטובה!

עכשיו שכל אחד יקח את הסיפור הזה, ויתרגם לדברים השחורים שלו... עכ"ל הטהור, אשרי אוזן ששמעת!

צריך הרבה כסף לשחד כל כך הרבה פקידים, וכל בחור נתן כפי יכולתו, ועדיים היה חסר הרבה כסף, היה בין ה-50 בחורים, 2 בחורים שהוריהם היו עשירים.

אבא של ר' בנימין דויטש, ואבא נוסף, הם היו עשירים, ושילמו הון תועפות את כל הסכום החסר. העבירו את הכסף לעסקנים, וחיכו במתח לאישורים.

מועד הגיוס התקרב, והמתח גבר. יום לפני תאריך הגיוס, הגיע חבילת האישורים לדואר, רצו לדואר, והיה שם 48 אישורים!

למי לא היה? לר' בנימין דויטש, ובן העשיר השני. איזה הרגשה נוראה, מחר יבואו קלגסי הצבא לקחתו בכוח, לצבא שם מובטח לו מוות רוחני וגשמי. ובדיקו אלו ששילמו על כולם, איזה הצדק והיושר?

אין ברירה, חייבים לברוח מייד לארץ ישראל. תוך מספר שעות ארוזו ר' בנימין וחברו את מטלטליהם, ובבכיות נוראות נפרדו ממשפחתם, בידעם שסיכוי רב שלא

בה אנו רחויי מעשה מוזק באמונה ובטחון

לעולם אל תגיד "זה היום הכי שחור שלי"...

סיפר הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א: שמעתי מהרב בנימין זאב דויטש זצ"ל, (המנהל המיתולוגי של ישיבת פוניבז'), **לעולם אל תגיד, זה היום הכי שחור שלי!** וכה היה מעשה...

ר' בנימין זאב למד בשיבה בהונגריה לפני השואה הנוראה, ויום אחד הגיעה 'צווי גיוס' לצבא ההונגרי עובר 50 בחורים.

הנוהג היה במקרים כגון אלו, שהיו משלמים 'שוחד' לרופאים ועסקנים, והללו היו מוציאים פטור רפואי לראובן יש 'פצעים בשערות', 'לשמעון יש כאבים בנעל הימנית' 'ללוי יש מחלה בכפתור החולצה' וכו' וכו'.

לעברו בכל לבבכם התהוקות בעבודת הלב - זו תפילה

יפה שיחתן של עבדי אבות יותר מתורתן של בנים

פרשה זו, שנכתבה על כמה וכמה דפים בתורה הקדושה, (מה שאין כן גופי תורה כגון לימוד שיעור השרץ מטמא כבשרו שנלמד מיתור של אות אחת וכדו') באה ללמדנו כוחה של תפילה.

וכה אמר רבינו 'ה'פ' חיים' זי"ע (נמסר בידי הרב מפוניבז' זצ"ל ע"י הגרא"מ שך זצ"ל), כי בנוהג שבעולם כשיש למישהו בן בחור כליל המעלות 'פאר הדור' - מתמיד עצום ות"ח מופלג בעל מידות ועובד ה' הוא דואג פחות, ואינו מרגיש כ"כ צורך להתפלל על זיווגו של בן זה - כי מי לא יאבה לזכות בחתן פאר כזה, ומה גם אם יש לאותו אב עשירות מופלגות - בוודאי לא יתפלל, כי מי לא ירדוף אחרי שידוך כזה...

וכאן מצוינו כי אליעזר עבד נאמן לאברהם אבינו יצא לחפש זיווג לבן אדוניו יצחק שהיה בחור מושלם בכל מידה נכונה, עד שנקרא עולה תמימה לה', ללא כל חסרון, אף הוא עצמו מובטח בנדוניא עשירה ש'כל טוב אדוניו' בשטר כתוב וחתום ליצחק, ועפ"כ לא פסק פומיה מתפילה לה' 'ועשה חסד עם אדוני' משל היה המדובר בבחור ה'נעבעך' (המסכן) הגדול שבדור, אף בבית בתואל עמד והתחנן 'אם ישכם עושים חסד ואמת'...

ובזה ביאר מה שאמרו חז"ל (ב"ר"ר ס"ו) 'יפה שיחתן של עבדי אבות מתורתן של בנים', כי תפילה בהרגשה כזו היא גדולה מ'תורה', והיא היא תורה בעצמה... לדעת לבוא ולבקש רחמים כ'עני בפתח' שום דבר לא מובטח, ושום דבר לא קורה בלי תפילה... גם אם נדמה לו שהוא הבחור המושלם והמופלג ביותר ששייך...

זה מה שהתורה בא ללמדנו. ואין הדברים רק בשידוכים, אלא בכל דבר ודבר, נדמה שלא צריך הרבה תפילות, על הכל צריך לבכות ולהתחנן ממעמקי הלב.

ר"ת של תפלה

תְּרוּפַת פְּלֵא לְכָל הַעֲנִיִּימִים. | תְּרוּפַת פְּלֵא לְיִהוּדֵי הַמֵּאֲמָן. | תְּרוּפַת פְּלֵא לְכָל הַבְּעִיּוֹת...

מחיה מתים - בום! מכלכל חיים בחסד - בום!

בשבוע שעבר הייתי בניחום אבלים אצל ידידי ר' ידידיה שרטר שליט"א שישב שבעה על אביו זצ"ל. ר' ישראל חיים ב"ר יצחק שרטר זצ"ל.

בין הדברים סיפר, שמייד לאחר הקבורה התפלל מנחה, והיה לו הרגש של התבוננות בתפילה, אתה גיבור לעולם ה', מחיה מתים - בום! נכון אבא שלי נפטר והוא בקבר, אבל יום אחד הקב"ה יחיה אותו! איזה גבורה זו!

הלאה, מכלכל חיים בחסד - בום! אני חי, זה חסד, אבא שלי היום בבוקר היה בבית, ותוך 6 שעות הוא כאן בקבר. מחיה מתים ברחמים רבים - בום! איזה רחמים זה תחיית המתים. ומקים אמונתו לישיני עפר - יכול להיות נפטרים ששוכבים אלפי שנים - ויום אחד הם יקומו! מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך! מלך ממית ומחיה! נאמן אתה להחיות מתים, ברוך אתה ה' מחיה המתים! איזה גבורה עצומה זו!

ואחרי זה, מובן למה נסמך קדושה ל'מחיה המתים'. כי רק אחרי ההכרה באפסיות האדם והחומר, וגדלות חסד הבורא, אז אפשר להגיד כשם שמקדישים בשמי מרום.

וקרשתי מכל הזמנים בענייני שבת מרכז קרייטא

לנצל את שעת הכושר - להגיע בזמן שמחלקים

הגה"ק ה'בן איש חי' זי"ע נשא משלו לשני ידידים אשר לא מצאה ידם כדי פרנסתם, ונמלכו בדעתם שאין מנוס אלא מלחור על הפתחים ולבקש מיני מאכל להביא טרף לביתם, בלילה נפגשו והראו זה לזה את ה'שלל' אשר הצליחו לאסוף, אך בעוד שהראשון הצליח בקושי לאסוף שיירי מאכל ולחמים קשים אשר בקושי ניתן להכניסם לפה - השני מלא סלים מלאים בכל טוב בשר ודגים וכל מטעמים, שאל ה'לא-יוצא' את רעהו, כיצד הצלחת יותר ממני, והרי הסתובבתי במשך 'שש שעות' ולא עלתה בידי, ואילו אתה ב'שעה אחת' הבאת כסעודת שלמה בשעתו, הגידה לי מה 'סוד' הצלחתך...

נענה לו חברו, חזרתי על הפתחים רק זמן מועט... אלא שדפקתי על הדלתות בשעה שהבעלי בתים עומדים לאכול סעודתם, בעוד שהשולחנות מלאים כל טוב, ונתנו לי מלוא חפניים מהשפע אשר היה מונח לפנינו על השולחן, אבל אתה הלכת שלא בזמני הסעודות, בזמן שכבר לא היו השולחנות ערוכים, וממילא לא היה להם להעניק לך אלא משיירי הסעודות...

זעק הגה"צ 'באש קודש', כעין זה כך הוא גם בהשפעות הניתנים מן השמים לכל המבקש ודורש, שאם כי בוודאי תמיד 'הדלת פתוחה', אך בליל שב"ק הוא שעת הכושר לבוא לבקש 'נדבה' שכן אז מוכנים כל ההשפעות הטובות, ומעניקים ונותנים בעין יפה מאשר 'מונח על השולחן', אכן המבקש רק בימות השבוע הרי כביכול אין השפע מונח אלא נותנים לו רק מה'שיריים'...

נצלו את זמן יקר זה, יום אחד בשבוע ששוה הרבה יותר מ'ששת הימים', למלאות את אסמינו בכל טוב רוחני וגשמי! [בערך בשעה 01:30 התחיל להתרוקן אולם ה'טיש', אמר הגה"צ בבדיחותא, מחלקים כאן את הכל, זה הזמן היחיד של החלוקה, וישנם ההולכים לישון, וקמים בקושי לטוף קמ"ן קש"ש... לישון תשנו כל השבוע, עכשיו זה הזמן לאסוף...]

עלו השבוע: לע"נ ר' ישראל חיים ב"ר יצחק שרטר

זצ"ל - נדכת בנו ר' ידידיה ישיאי

חלק נתרם לע"נ: משה בן נתן תורת. וזוגתו רחל זינת בת נובבר תורת.

חבורת "מעין עולם הבא"

[ג' דפים במסכת שבת]

מוד - מז

נתן להרשם לקבלת העלון במייל

a0548496676@gmail.com

ככל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676

דרוש תרומות להדפסת העלון

ניתן לתרום בנידום פלוס בקופת 'עלי באר'

הנצחה שבועית - 50 ש"ח מצווה רבה וחיובי הרבים להדפיס מהמייל ולחלק בבתי כנסת.